

СТОЈКОВИЋ / STOJKOVIĆ

ORTAČKO ADVOKATSKO DRUŠTVO

САВЕТ ЗА ШТАМПУ

Француска 5/7

11000 Београд

Комисија за жалбе Савета за штампу

ОДГОВОР НА ЖАЛБУ

БРАНКА ЛАЗАРЕВИЋА ПОДНЕТУ ДАНА 12.04.2018.

„Ringier Axel Springer“ доо Београд (Стари град), ул. Жоржа Клеменсоа 19, издавач медија „Блиц“, преко свог пуномоћника овлашћеног за заступање по уредном пуномоћју које се доставља у прилогу под 1/, благовремено се изјашњава на наводе подносиоца жалбе поднете 12.04.2018. године као што следи:

Све објављене информације су истините и објављене су у складу са Кодексом новинара и Законом о јавном информисању и медијима (ЗЈИМ).

Информације објављене у чланку под насловом „Тако се гради каријера? Крали гориво у амбасади, па после афере УНАПРЕЂЕНИ“ у медију „Блиц“ су истините. Обавеза је новинара, у складу са тачком 1. Кодекса да јавност извештава благовремено, истинито и објективно. Информације о томе да су запослени у амбасади Србије у Атини крали гориво, јавности је открио бивши амбасадор Србије у Грчкој, Душан Спасојевић, а потврдио је и запослени у амбасади Петар Новаковић. Ауторка спорног текста, новинарка Ивана Мاستиловић Јаснић, је пренела информације о овом случају који је управо медиј „Блиц“ открио јавности пре две године, а које је добила од својих извора из Министарства спољних послова.

Истинита је информација да су сви учесници афере са крађом горива у Грчкој, по откривању овог случаја враћени у Србију што је представљало својеврсну „санкцију“ за њих. Сврха овог текста је била да се истражи да ли су су они који су радили против интереса Србије и њених грађана, малверзацијама са горивом у земљи где представљају Републику Србију, санкционисани или „награђени“.

У спорном тексту су пренети подаци раније добијени од Петра Новаковића, запосленог у амбасади Србије који је једини од учесника признао да је било крађе горива, као и тадашњег амбасадора Душана Спасојевића, који је јавност обавестио о крађи горива и који је инсистирао да учиниоци буду враћени у Србију. Новинарка је код свог извора из Министарства проверила каква је даља професионална судбина свих учесника у афери „гориво“ по њиховом повратку у Србију.

Тужилац није активно легитимисан за подношење жалбе.

У спорном тексту тужилац је поменут само као тадашњи отправник послова чије су сараднице Џелебџић и Шарац враћене у Србију на захтев грчке владе, након што је афера „гориво“ откривена. Новинарка је сазнала да није упућен званичан захтев грчке владе, како би се спречило ширење информација о овом немилостивом догађају и брукање Републике Србије, али је врло јасно поручено српским властима да се гарнитура запослених у амбасади мора променити и тадашњи запослени морају бити враћени у Србију.

Као што и сам жалилац наводи, чланак се не бави каријером господина Лазаревића. Неспорно је међутим да је он у време афере био отправник послова у амбасади, као и да је од стране надлежних у Министарству донета одлука о хитном враћању дипломата након што је откривено да су запослени у амбасади вршили малверзације са горивом управо док је он обављао функцију отправника послова.

Као директно надређени запосленима који су означени као учесници у овој афери, жалилац сноси политичку одговорност за њихов рад и из тог разлога је његова фотографија у тексту објављена на уочљивом месту. Као надређени запосленима у амбасади, жалилац је одговоран пред јавношћу за поступке својих подређених, и поред привилегија које је уживао као отправник послова, мора се помирити и са тешкоћама које такав положај носи, пре свега у погледу одговорности пред јавношћу.

Нису тачни наводи да је повређена претпоставка невиности жалиоца.

Жалилац је поменут само у једној реченици као тадашњи отправник послова и сарадник две особе о којима се пише детаљније у тексту.

Чињеница је да је крађе горива било, и да је то разлог зашто су запослени у амбасади враћени у Србију. Тачно је да кривични поступак против учесника још није окончан, али је информације о крађи горива потврдило Министарство спољних послова које је спровело интерну истрагу и на интервенцију Повереника за информације од јавног значаја доставило медију „Блиц“ табеле потрошње горива из којих је недвосмислено утврђено да је за возила службеника амбасаде Србије, потрошена енормна количина горива. Из достављених извештаја, видело се да је у питању очигледна крађа горива, јер су за службена возила службеници амбасаде достављали податке о потрошњи као да се ради о

тешким индустријским машинама или тенковима, а не о путничким возилима.

Жалилац, Бранко Лазаревић, је као тадашњи отправник послова политички одговоран за рад својих сарадника и као што се сваком функционеру приписују сви успеси органа којим управља, тако му се морају приписати и грешке и недостаци у раду.

Из тог разлога нема ни повреде приватности жалиоца, јер се не ради о фотографијама којима се задире у интимну сферу жалиоца, већ о фоографијама сачињеним на јавном месту, које су више пита коришћене у медијима и којима се ни на који начин не повређују његова права. Нарочито истичемо да се свакако ради о догађају од интереса за јавност, што оправдава објављивање фотографије жалиоца, који је у време дешавања описаних у тексту вршио **јавну функцију.**

Јавност има оправдан интерес да зна каква је даља судбина учесника афере „гориво“, нарочито имајући у виду да није спроведена никаква санкција према одговорнима, већ су они заправо унапређени, што је чињеница која је морала бити изложена суду јавности. Дакле, имајући у виду то да је податке о крађи горива јавности предочио амбасадор Србије и да је иста потврђена садржином извештаја о потрошњи коју је доставило Министарство, не може бити говора о повреди Кодекса спорним текстом. Медиј је само пренео јавности оно што су рекли органи Републике Србије, па је жалилац свој захтев требало да управи према Републици Србији ако је сматрао да га она неправично означава као једног од учесника афере.

Тек након овог текста је министар Ивица Дачић реаговао и сменио једну од учесница у афери, Јелену Срдановић Џелебџић, са места референта за Грчку, на које је у међувремену постављена **што сведочи о неопходности објављивања оваквих информација, како би се јавност информисала о случају; учиниоци били санкционисани; одвратили потенцијални учиниоци од сличних прекршаја.** Извештавање о исходу оваквих случајева, спречва се самовоља државних органа и дорпиноси њиховом законитом поступању.

Жалилац имплициа у жалби да је овај текст неко „замолио“, међутим, смисао овог текста није био да се поступи по нечијој „замолници“ већ да се јавност информише о теми о којој она има оправдан интерес да зна.

Имајући у виду наведено, неспорно је да постоји интерес јавности да буде обавештена о исходу поступка и начину на који су санкционисани они који су угрозили интересе Републике Србије зарад задовољења својих личних интереса.

Имајући у виду наведено, предлагемо да Комисија Савета за штампу одбије жалбу као неосновану и донесе одлуку којом ће то утврдити.

Такође одбијањем ове жалбе као неосноване, Комисија за жалбе Савета за штампу спречиће и неоправдано ускраћивање права грађана Републике Србије да буду обавештени о информацијама од значаја за јавност о којима имају оправдан интерес да знају.

У Београду,
19.04.2018.

„Ringier Axel Springer“ доо
кога заступа:

Душан Стојковић, адвокат

MP